

ство-то, или ако и нашия народъ ся тури въ такъвъ редъ, въ какъвъ-то сж сосѣдны-тъ му държавы съ народно самоуправленіе, тогава Господа изпълнители на завѣщаніе-то ми сж свободны, ако го намѣрятъ полезно, да прѣдадѣтъ грижж-тъ за изпълненіе-то на настояще-то ми завѣщаніе подь тѣхно опекунство, или на народно-то правителство.

25) Желаніе-то ми, Господа, не соотвѣтствува съ малкыя ми паряненъ имотъ, но надежда-та ми е голѣма на вашж-тъ патриотическж ревность и благоразуміе. И така буквално-то изпълненіе на мое-то завѣщаніе отъ вашж странж ще бжде единственно-то за мене вознагражденіе и душевно утѣшеніе. Тая е послѣдня-та ми воля. Богъ же да благослови това мое малко дѣло, та да даде плодъ-тъ си тморично.—Аминь.

Писахъ своерѣчно на 1864 годинж, яннуарія първый день Болградъ.

